

عنوان مقاله:

مطالعه موردی مناسبات مذهبی و سیاسی اسماعیلیان الموت با اتابکان آذربایجان و مراغه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تقریبی مذاهب اسلامی، دوره 10، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی خلیلی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه خوارزمی

ملیحه مهرابی دلشاد - دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام دانشگاه آزاد اسلامی شبستر

سید مهدی احمدی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ اسلام دانشگاه مذاهب اسلامی

خلاصه مقاله:

با ضعف دولت سلجوقی، حکمرانان محلی که غالباً از اتابکان بودند، قدرت را در دست داشتند که از جمله آنان در منطقه شمال غرب ایران، می توان به اتابکان آذربایجان و مراغه اشاره کرد. این دوره هم زمان با قدرت گیری خوارزمشاهیان، احیای قدرت خلافت عباسی و سپس حرکت مغولان به سمت غرب است. بدیهی است که در این عصر، اسماعیلیان نزاری از این فرصت ایجاد شده در جهت اهداف خود که همانا بسط قدرت و توسعه جغرافیای سیاسی بود، استفاده بهینه ای کردند. اتابکان مراغه در دوران حکومت سلطان محمد سلجوقی قرار داشتند که در برخورد با نزاریان زیانزد بودند، بنابراین نتوانستند روابط دوستانه ای با نزاریان برقرار سازند و مناسبات آنان سراسر خصمانه بود. اما اتحاد مذهبی و سیاسی نزاریان با اتابکان آذربایجان با تغییر رویکرد مذهبی جلال الدین حسن سوم؛ پیشوای اسماعیلی الموت تحقق یافت. لازم به ذکر است مواجهه اسماعیلیان الموت با حکومت‌های محلی اتابکان آذربایجان و مراغه بعضاً در بستر تحولات سیاسی دولت سلاجقه اتفاق افتاده که بر این اساس به برخی از فاکت‌های تاریخی این دولت جهت تبیین موضوع این پژوهش اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

اسماعیلیان الموت، مواجهه مذهبی و سیاسی، اتابکان آذربایجان، اتابکان مراغه، سلجوقیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862502>

